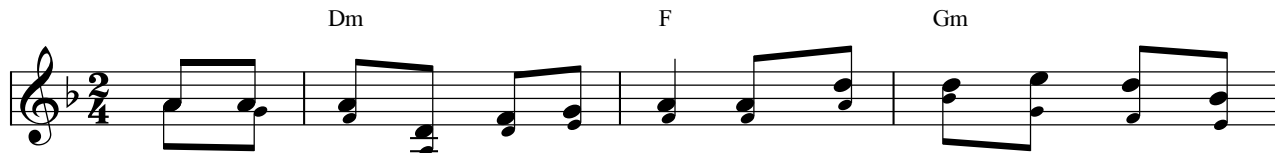
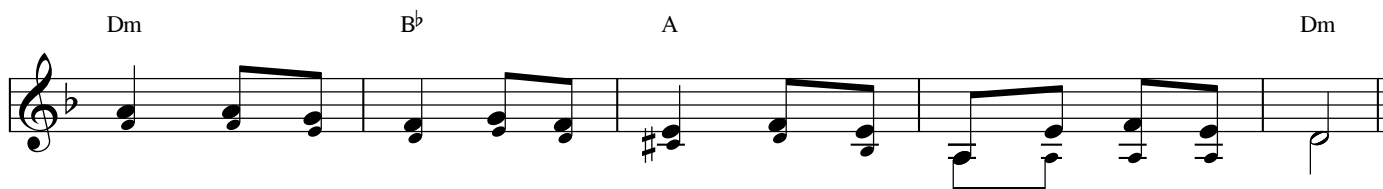


Mẹ Nhân Loại

Phanxicô



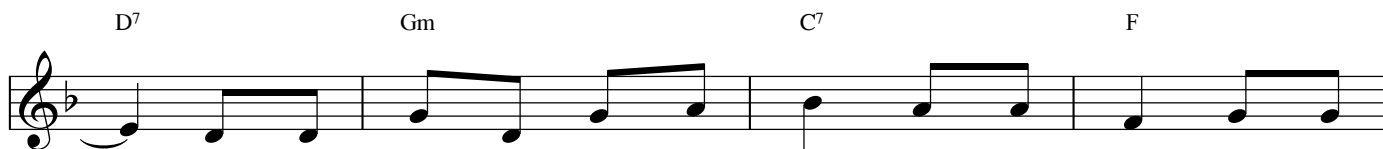
Đk: Ma - ri - a ngày xưa ấy, đời hoang liêu bóng mây nhạt



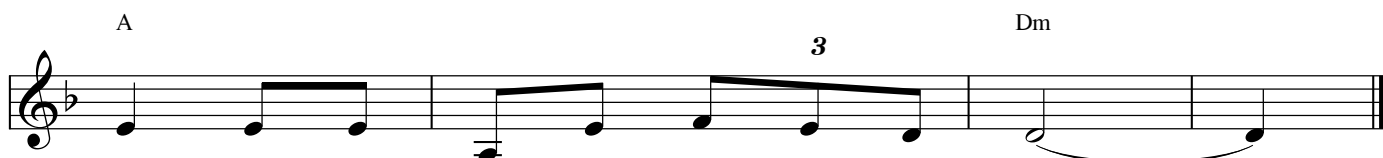
chiều. Đứng tiêu điều, xót xa nhiều, Thánh Giá chiều treo xác con yêu.



1. Mẹ đứng nhìn nhân loại ôi con người đang hấp hối giữa tội nhơ.
2. Mẹ đã nhiều mong đợi cho con người mau xa thoát những khổ đau.
3. Mẹ ấm lòng hoan lạc tuy tim mình như dao sắc đâm thủng sâu.



Mẹ nhìn lên bàn tay Thánh Giá, chung tâm hồn, chung đau
Mẹ đồng công cùng con thương mến, xin ân tình, xin an
Trời chiều nay tầng mây u ám, nhưng tim Mẹ luôn hy



buồn bên Con mình cứu rồi cho cuộc đời.
bình như mưa hồng rơi xuống cho lòng người.
vọng trên gian trần đã sáng muôn hồn người.